

Fakta om krisen i Syrien

Borgerkrig

I 2011 brød en voldsom borgerkrig ud i Syrien. Det begyndte med, at unge syrere protesterede mod regeringen, fordi de ville have mere frihed. Den tidligere syriske regering slog hårdt ned på protesterne, og det udviklede sig til en lang og voldsom borgerkrig. Mange grupper var involveret: blandt andet de tidligere regeringsstyrker og en række væbnede grupper. Flere lande, som USA, Rusland, Iran og Tyrkiet deltog også i krigen. Over 500.000 mennesker er blevet dræbt gennem årene.

I december 2024 mistede den tidligere regering magten, og Syrien har nu en midlertidig regering. Landet er i en svær overgangsperiode og på mange måder præget af 14 års krig og ødelæggelser. Der er spændinger mellem den midlertidige regering og væbnede grupper. Det skaber usikkerhed for syriske børn og påvirker deres trivsel.

Jordskælv

Den 6. februar 2023 ramte to kraftige jordskælv området omkring grænsen mellem Syrien og Tyrkiet. Mange bygninger styrtede sammen, fordi de i forvejen var svækket af mange års krig. Tusindvis af mennesker i Syrien blev sårede eller mistede livet. Millioner af mennesker blev påvirket af jordskælvne, fordi området allerede var i dyb krise efter krigen, og en stor del af områdets befolkning boede i teltlejr.

Flugt og tilbagevenden

Halvdelen af befolkningen i Syrien har været nødt til at flygte fra deres hjem. Der er cirka syv millioner, som er internt fordrevne. Det vil sige, at de er flygtet til et andet sted i deres eget land. Endnu flere er flygtet til nabolande og få også til europæiske lande. Efter Syrien fik ny regering, vender mange af de syrere, der måtte flygte, nu hjem. Men dele af deres land er stadig præget af ødelæggelser og manglende sikkerhed.

Et land i fattigdom

På grund af krigen lever mange mennesker nu i fattigdom i Syrien. Det er næsten 90 procent af befolkningen. Cirka 16 millioner har brug for humanitær hjælp. Det betyder, at de har brug for hjælp udefra til at leve og overleve.

Børns skolegang blev ramt

Mange børn og unge i Syrien har mistet adgang til uddannelse. 2,4 millioner børn i Syrien går ikke i skole. Ofte på grund af fattigdom, men også fordi mange skoler er blevet ødelagt under krigen. Mange forældre har ikke råd til at sende deres børn i skole. De er i stedet nødt til at arbejde for at hjælpe med at forsørge familien.

Hjælpeorganisationer i Syrien

Der har været mange forskellige hjælpeorganisationer til stede i Syrien igennem årene. De hjælper med mad, sundhedspleje, beskyttelse af børns rettigheder, bekæmpelse af sygdomsudbrud og mulighed for at gå i skole. De hjælper også Syriens indbyggere med at genopbygge deres land.

Red Barnet har samarbejdet med lokale partnere i Syrien siden 2012. På den måde har de sammen hjulpet 8,3 millioner mennesker. Af dem er mere end halvdelen børn, som er blevet hjulpet med mad, vand og skolegang. Red Barnet fokuserer også på at styrke børnenes mentale sundhed og trivsel efter de voldsomme oplevelser, krigen har ført med sig.

Maram drømmer om at blive læge

Jeg hedder Maram og er 14 år. Jeg bor i Syrien i en stor lejr for syriske familier, der er blevet nødt til at flygte fra deres hjem på grund af krig og jordskælv. Før det, måtte vi flygte fra vores by mange gange på grund af bombardementer, og til sidst opgav vi at kunne vende hjem.

Tusindvis af telte

Der bor 30.000 mennesker i vores lejr. Du skal forestille dig lange, lange rækker af telte. Jeg bor i ét sammen med mine forældre og mine fem søskende. Vi forsøger at få vores telt til at ligne et hjem med gulvtæpper på gulvene og et lille fjernsyn på en kasse i hjørnet. Det dårlige ved at bo her er, at jeg ikke ved, hvornår vi kan vende hjem igen. Det gode er, at alle mine venner bor lige i nærheden, så jeg kan være sammen med dem hele tiden.

Dengang vi hele tiden var på flugt, kunne jeg ikke gå i skole. Det gjorde mig ked af det. For det bliver man jo nødt til for at kunne få en uddannelse og skabe et godt liv for sig selv.

Uddannelse er vigtig for alle børns fremtid

Red Barnet og en syrisk organisation har lavet en skole her i lejren, og de siger, at alle børn har ret til at lære og uddanne sig. Så de har været rundt i alle telte og tale med forældrene om, at det er vigtigt, at deres børn får lov til at lære at skrive og læse og regne. Mange forældre kan ikke se, hvorfor det er så vigtigt midt i det her kaos, hvor det jo mest handler om at overleve.

Der er også mange i mit land, der synes, uddannelse kun er for drenge og mænd. Sådan havde min far det også i begyndelsen. Så jeg blev derhjemme og hjalp min mor. Jeg så mine venner gå i skole og græd. Jeg plagede min far om at komme afsted, men han sagde bare ”gå hen og hjælp din mor, piger uddanner sig ikke her i huset”. Heldigvis skiftede han mening, og nu siger han, at han godt kan se, at det er vigtigt for min fremtid.

Skolen er et fantastisk sted

Vi har fået skoletasker og bøger og andre ting, vi havde brug for, så mine forældre ikke selv skulle bruge penge på det. De kan jo ikke arbejde. Skolen i lejren er et lille område, med et hegn omkring og med store presenninger over, så vi kan sidde i skyggen. Vi er ikke delt op i klasser ligesom den skole, jeg kender hjemmefra.

Nogle gange synger vi og går ture i naturen i nærheden af lejren. Det er ikke os alle, der har skolebøger, men vi deler bare med hinanden.

For mig er skolen et helt fantastisk sted. Den første dag, jeg fik lov til at gå derhen, havde jeg sommerfugle i maven. Det var næsten ligesom at have fødselsdag. Lærerne er virkelig søde, og de hjælper mig med at indhente alt det, jeg ikke har lært på grund af krigen. Før jeg kom i skole, var mit liv kedeligt. Jeg vågnede, vaskede tøj, vaskede op, gjorde rent, gik i seng. Næste dag det samme igen.

Nu hvor jeg har fået lov til at komme i skole, står jeg op klokken 7:30. Vores timer begynder klokken 8, så jeg pakker min taske, gør mig klar, spiser morgenmad og går derhen. Når jeg kommer hjem, laver jeg lektier, og hvis jeg synes, det er svært, får jeg hjælp af mine forældre. Før kunne jeg ikke skrive mit eget navn. Men det kan jeg nu.

Drømmer om mange års uddannelse

Fordi der var en tid, hvor jeg ikke gik i skole, er jeg ikke kommet så langt, som jeg ellers ville have været. Men jeg er nået til fjerde klasse i min undervisning nu. Næste år bliver det femte og så sjette, og forhåbentlig får jeg lov til at gå i skole så længe, at jeg kan blive læge. Min mor har dårlig hørelse, og jeg vil så gerne lære, hvordan jeg kan give hende hørelsen tilbage. Det er min drøm – og så selvfølgelig, at vi en dag kan flytte hjem igen.